Presidendi poolt astutud esimestele sammudele järgneski temalt peatselt ettepanek valitsuse senisele juhile Kaarel Eenpalule kui tulevasele peaministrile koostada Vabariigi Valitsus. Mõne päeva pärast oli ülesanne täidetud ja uus Vabariigi Valitsus võis presidendi kinnitamisel ametisse astuda.

25. mail esines peaminister K. Eenpalu rahvaesinduse ees valitsuse teadaandega, milles üteldi, et vahekorras rahvaesindusega tahab valitsus kõige otsesemalt jälgida põhiseaduse sissejuhatavat osa, mille kohaselt Eesti riik jääb rahvavalitsuslikul alusel valitsetavaks vabariigiks. Valitsus tahab tugeneda tihedale ja usalduslikule koostööle rahvaesindusega, et rahvaesinduse autoriteet kasvaks ning areneks. Tihedamat sidet tahab valitsus pidada rahvarinde koosseisuga kui enamusega. Kuid valitsus tahab kõige otsekohesemalt arvestada ka Riigivolikogu selle osa koosseisu, kes jäänud väljapoole rahvarinnet.

Edasi ütles peaminister, et valitsus võtab õigeks suuna, mis on kodanike vabaduste ja kohuste korra käsitamiseks antud dekreetidena ühinemise, sõna- ja trükivabaduse asjus enne rahvaesinduse kokkuastumist. Erakondliku tegevuse lubamiseks ei olevat aeg veel käes. „Ootame veel pisut, on aega," rõhutas peaminister. —

Rahvaesindus hakkas töötama juhiseks võttes Rahvuskogu poolt vastuvõetud ajutise kodukorra ja töökorra seaduse, kujundades vastavaid alalisi ja erikomisjone. Riigivolikogus tekkisid seniste poliitiliste rühmituste asemele nn. „töörühmad", millistest kujunes suurimaks 65-liikmeline rahvarinne. Vähemuse ridades kujundati „demokraatide töörühm", „töötava rahva ühtlusrühm", „venelaste töörühm" jt.

Esimese seadusena võeti Riigivolikogu ja Riigi-

Eesti kroonika 1938, lk. 35